

"Nie veľké a výnimočné veci, ale výnimočná dokonalosť v obyčajných a malých veciach. "

Bl. Ján XXIII.

Nestačí žiť v zhode s kresťanskou náukou a potom sa utiahnuť do izolácie, mysliac si, že sme už splnili svoju úlohu. Nestačí to, nestačí! Pán chce spásu všetkých.

Naša sloboda v Kristovom svetle a v jeho milosti sa stáva podrobením sa láske a obete a zároveň ich oslavou. Vo vzťahu k pozemskému životu sa naša sloboda stáva prípravou na život v nebi, ktorý nás čaká na druhom brehu.

Boh sa neuspokojí s tým, čo robíme iba napoly, akoby na pôžičku.

Nie veľké a výnimočné veci, ale výnimočná dokonalosť v obyčajných a malých veciach.

Nič je všetko. V týchto jednoduchých slovách sa skrýva program typicky asketického života, úplné zapretie seba, vernosť milosti, horlivosť bez hraníc.

Boh chce, aby sme nasledovaním príkladu svätých prijali životnú miazgu čnosti, aby nám takpovediac vošla do krvi, a potom ju prispôbili našim postojom a okolnostiam.

Celý život by mal byť jednou silnejúcou piesňou, ktorá mohutnie tým viac, čím viac sa otvára všetkému, čo je vzácne pred Bohom.

Chlieb, podobne ako voda, ktorú pijeme, a vzduch, ktorý dýchame, je znakom skutočného bratstva medzi ľuďmi, ktoré má svoj pôvod v otcovstve Boha a ktoré sa prejavuje v spoločnom užívaní jeho darov.

Keď sme verní Pánovmu povolaniu, ale tak opravdivo, s vážnosťou, zanietením, elánom, máme zaručené skutočné potešenie zo života.

Človek je povolaný spolupracovať s plánmi Boha Stvoriteľa. Túto vznešenosť ľudského úsilia, aj toho najskromnejšieho, pripomína a povznáša Ježišova práca v nazaretskej dielni.

Hlas Cirkvi je ako hlas matky: niekedy sa môže zdať suchopárny, ale predsa je aj nežný i rozhodný, odvracia od zla a zachraňuje.

Ján XXIII. II.

Napísal Administrator
Pondelok, 24 November 2008 09:54

Sme povinní nezostávať myslou v minulosti, ale prispieť tým, čo máme v rukách, k lepšej a istejšej budúcnosti.

Netreba vždy hrdinské skutky. Keď je život ustavičným darom v službe Kristovi, Cirkvi a dušiam, to stačí na naše posvätenie a na našu slávu, aj bez riskovania života v úžľabinách hôr.

V živote, ako viete, nemá cenu chýr, ktorý sa získa, ani veci, ktoré vidno, ale láska, s ktorou sa plní Božia vôľa.

Medzi všetkým veľkým a chvályhodným, čo môže byť na svete, je žitá a praktizovaná láska to jediné, čo zostane a bude svietiť najjasnejším svetlom až naveky: "Láska nikdy nezanikne."

Ako krv, čo ticho prúdi v žilách, dáva život, sfarbenie a odolnosť celému telu, tak láska, tá skrytá, no pulzujúca životná miazga, robí záslužným a účinným každý dobrý skutok.

Toto je mojou radosťou: dávať. A ako by som len chcel dať sa vám ešte viac, rozdať sa pre každého z vás!

Ak nenávisť priniesla už toľko trpkého ovocia smrti, mali by sme roznieť znova tú kresťanskú lásku, ktorá jediná dokáže zjemniť drsnosť, prekopať nebezpečenstvo a uľahčiť utrpenie.

Láska je výsledok a vrchol všetkých najlepších vlastností. Ona má preniknúť každý skutok, každú myšlienku, každý pocit.

Telo, ktoré vám slúži a v ktorého pohyboch a harmónii sa odráža lúč krásy a všemohúcnosti Stvoriteľa, je iba nástrojom, ktorý musíte urobiť poslušným a otvoreným

Ján XXIII. II.

Napísal Administrator
Pondelok, 24 November 2008 09:54

mocnému vplyvu duše.

Pravdu musíme povedať všetkým, no musíme ju šíriť s prívetivosťou a láskou, aby bola príťažlivá a podmanivá.